

stille til den høitærede Finantsminister, om det ikke bør tages under Overveielse, at denne Veilighed benyttes til at vise Retfærdighed ogsaa mod andre end de gamle Invalider.

Floug: Jeg skal ikke modsigte de sidste to ærede Talere deri, at Bengenes syntende Værdi er en af Grundene til, at den engang fastsatte Invalideforsørgelse ikke er tilstrækkelig; men jeg tror virkelig ogsaa, at der ligger nogen Feil i den oprindelige Lov, og navnlig tror jeg, at der ligger den Feil deri, at man, medens man temmelig klart og tydeligt har betegnet de to første Invalideklasser, har man slaaet alle de Andre i Hartkorn under den tredje Klasse, for hvilken man har sat Maximum lavt, men Minimum har været ubegrændset. Saaledes er man gaaet ned til Invalideunderstøttelser af ikke større Beløb end tredive Kroner, og det finder jeg er en overordentlig uanstændig og utilbørlig Invalideunderstøttelse. En saadan Invalideunderstøttelse burde aldrig kunne tænkes. Dette er saa meget mere beklageligt, som den tybeste Invalidelov, der jo er 20 Aar yngre end vor, er meget humanere, og den udmærker sig ogsaa i andre Henseender. Den er overordentlig omhyggelig affattet og har ogsaa bestemt de forskjellige Klasser af Invalider. Jeg vil nu slet ikke opfordre til at standse denne lille Lov for at foretage et helt nyt Lovarbejde. Jeg tror, at det maaske er rigtigt nu at blive staaende ved den, som den er; men jeg vil henstille til Thingets og den høitærede Ministers Overveielse, om det, da der jo dog fra mange Sider er blevet klaget, navnlig fra de Invaliders, som staa i tredje Klasse, eller fra mange af dem, over, at de ere satte for lavt ned, ikke skulde være human og rigtigt og fuldkommen forsvareligt at lade foretage et Overskøn over de i denne Klasse indbefattede Invalider, fordi det jo er umulig Andet, end at en vis Villoerlighed maa have gjort sig gjældende, selv om — hvad jeg ikke betvivler — de Paagjældende have handlet efter deres bedste og redeligste Overbevisning og taget de Hensyn, som de ansaa for rigtige. Man bruger jo Overskøen ved saa mange andre Veiligheder, hvorfor saa ikke bruge det her, og det saa meget mere som det allerede er bemærket af Andre og ogsaa indrømmet i selve Lovens Princip, at Invalidernes Tilstand i Marens Løb kan have forværret sig meget betydeligt, og at de Jolt, som for tyve, tredive Aar siden med fuldkommen Ret bleve satte ned i tredje Klasse og endogsaa langt ned — tredje Klasse indbefatter nemlig ni Afdelinger — kunne nu være i en saa daarlige Forfatning og have saa ondt ved at ernære sig, at det

er billigt, at de blive flyttede op. Det er en Tanke, jeg henstiller; men jeg mener iøvrigt, at Loven bør fremmes, og er enig med den foregaaende ærede Taler i, at den bør fremmes hurtigst muligt.

Finantsministeren (Gstrup): Det ærede Medlem, der først talte (Carstensen), og, det forekommer mig, ogsaa et andet æret Medlem, der senere havde Ordet, syntes at forudsætte, at dette Lovforslag kun gjælder Krigsinvalider. Det er jo ikke Tilfældet, idet det gjælder alle de Invalider, der behandles efter Lovene af 1851 og 1858, altsaa saavel Fredsinvalider som Krigsinvalider. Da det fra flere Sider er antydet, at man forudsætter, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den Tanke, der blev fremsat af det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Carstensen), at man skulde give et forskjelligt Procenttillæg til de forskjellige Klasser. Det ærede Medlem gjorde udtryffeligt opmærksom paa, at man hidtil er bleven staaende ved at give et ligeligt Procenttillæg, dog rigtignok med den Afvigelse, at det første Tillæg af 1858 var var kun ligeligt indtil en vis Størrelse af Forsørgelse og derefter meget aftagende. Jeg tør vel ikke udtale mig bestemt om dette Spørgsmaal for Tiden, men jeg tror, at der i ethvert Tilfælde vil kunne gøres væsentlige Indvendinger derimod. Naar det ærede Medlem forudsætter, at der endnu kan ske Overføringer til en højere Klasse, saa er det fuldstændig rigtigt; det er Noget, der sker. Naar man erkjender, at Invaliditeten nu berettiger til at behandle Invaliden i en højere Klasse, saa bliver han overflyttet dertil; men selvfølgelig sker ikke en Overflytning paa Grund af, at han ved andre Omstændigheder, og navnlig blot ved Alderdom, er bleven svageligere, end han var, før Overføringen kunde finde Sted, men kun, naar det er selve Invaliditeten, der tiltager saaledes, at det berettiger ham til at komme op i en højere Klasse. Ellers vilde det meget let komme til at stille sig saaledes, at der vilde være succesiv Oprykning fra 3die Klasse op til 1ste Klasse, efterhaanden som Invaliderne naae op til Oldingalderen, da man i Oldingalderen netop, saaledes som Loven betegner det, trænger til Andres daglige Forsørg og Understøttelse. Det ærede kongevalgte Medlem, der sidder her lige foran (Fischer), traf en Parallel mellem Invaliderne og de gamle Pensionister. Jeg tror, at disse Sidste kan man have en høj Grad af Medfølelse med; men jeg tror ikke, at man paa alle Punkter vil kunne gennemføre en Sammenstilling af disse to Klasser, Invaliderne og Pensioni-